

A repülő gyakornok.

— Csekkeket hamisított. —

(Saját tudósítónktól.) Bleier Sándor, a szegedi Kereskedelmi és Kiviteli Részvénytársaság vegyészeti gyárának tizenhat éves volt gyakornoka, különös büntettet követett el. Hamisítótá vált, bűnös módon csekkekre vett föl pénzt, azért, hogy a repülést tanulmányozhassa és repülőgépet szerezhessen magának. A beteges ambícióju fiatalembert letartóztatták.

Bleier Szegedről gyakran járt át Szabadkára és ott szoros barátságot kötött egy géplakatossal, aki repülőgépeket akar konstruálni. A fiatalembert érdeklődéssel kísérte a géplakatos munkáját és végül elhatározta, hogy ő fogja finanszírozni a tudományos vállalkozást. Pénze persze nem volt, sőt az állásából is elbocsátották. Ekkor határozta el, hogy hamisítani fog. Két csekklapot vett magához a gyár irodájában, az egyiket háromszáználvanöt koronára kiállította és Bokor Mihály utazó néven fölvette Szabadkán. A pénzt az utolsó fillérig a repülőgépre költötte. A másik csekken is kiutalványoztatott magának négyszázharmincnyolc koronát, ugyancsak Bokor Mihály névre, de már ekkorra észrevették a gyárban a csalást és figyelmeztették arra a szabadkai postahivatalt is.

A szegedi gyár igazgatósága tegnap följelentést tett a szabadkai rendőrségén Bleier ellen, akit este titkosrendőr vitt át Szegedről Szabadkára. Alapfy István rendőrkapitány a hűlen gyakornokot nyomban letartóztatta. A nyomozást most abban az irányban folytatják, hogy a lakatos nem büntárs-e a gyakornoknak. A szabadkai rendőrség egyébként büntetlenként lefoglalta a félig kész repülőgépet. Így tudódott ki, egy bűnügy kapcsán, hogy Szegeden és Szabadkán is vannak aviatikusok.

Reformok a Csillagbörtönben.

(Saját tudósítónktól.) Körülbelül hat holdnyi területet foglal el a híres szegedi Csillagbörtön épülete, mely hetven esztendő óta szolgálja a büntető igazságszolgáltatást. Ez alatt az idő alatt sok mindenféle változás történt s a börtön egyes épületeit nagyon megviselte az idő. A rabok is szaporodtak, de nem olyan mértékben, mint ahogyan azt sokan hitték. Mert bár a börtön befogadóképessége mostanáig ugyanaz maradt, annyi zárka azonban ma is van, hogy tulzsufoltság nem fordul elő.

Téves információ alapján tegnap megemlítettük, hogy amikor a Csillagbörtönt megnyitották, hatszázötvennégy rabot helyeztek el benne, ma pedig az a szám hétszáznyolcvanra emelkedett. Müller Mór, a börtön kitűnő igazgatója, ma elmondta a *Délmagyarország* egyik munkatársának, hogy a Csillagbörtönben ezidő szerint *ötsszázhusz rab van* elhelyezve s a reformok, amelyek már a legrövidebb időn belül megvalósulnak, nem is annyira a Csillagbörtön épületének kibővítését célozzák, mint azt, hogy egyes, a börtön udvarán lévő épületek eltűnjenek a föld színéről és ezáltal szellős, tágas udvarok, parkirozott helyek szolgálják a börtön egészségügyét. A reformok tehát inkább a rabok kényelmének s egészségének és nem a tulzsufolttság szempontjából váltak szükségessé. Ezer rabot különben még akkor is csak nehezen lehetne elhelyezni, ha még hat holdnyi területet csatolnának hozzá a börtön épületéhez. Erre egyébként nincs is szükség.

A reformok egyéb föladatak megoldására vannak hivatva. A téglagyár-utcai 2030 négyzetméteres háztelket az államkincstár csak azért vásárolta meg, hogy ott új munkatermeket, forróviz-fűtőt, kazánházat és raktárakat rendezzenek be. A börtön udvarában álló asztalos-műhely már dűledezőfélben van. Mellette a műhely helyisége is kicsinynek bizonyult *nyolcvan* ember befogadására. Hasonló a helyzet a kovács-műhelyben, ez is olyan rozoga már, mint az előbbi.

Tehát a megvásárolt területen elsősorban is új munkatermeket építenek. Zárkák ott nem lesznek. Az adásvételi szerződést *Láday* István dr. az igazságügyi minisztériumba beosztott királyi ügyész kötötte meg. A legfontosabb és legnagyobb újtások a Csillagbörtönben lévő rabkórházra vonatkoznak. Ez a legelhalaszthatatlanabb. Régóta készen állnak már a tervek, a helyiségeket is kiszemelték már, de a berendezés, felszerelés, szóval a kórházzá való átalakítás nem történt még meg. Pár nap múlva már ehhez is hozzá fognak, ami csakis Müller igazgató buzgókodásának tudható be.

Az új rabkórház az első emeleten lesz s körülbelül ötven-hatvan ember befogadására szolgál. Ami a kényelmet illeti, össze sem lehet majd hasonlítani a mostani állapotokkal, bár ezidő szerint is csak amiatt panaszkodik az igazgató, hogy a kevés és aránylag szűk helyiségekben a betegeket a betegségek osztályozása szerint elhelyezni nagyon nehezen lehet, úgy, hogy például a szembajos meg a tüdőbajos kénytelen egy szobában lenni. Az új kórházat mintaszerűen rendezik be, a régi kórtermeket pedig zárkákka alakítják át.

A gőzfűtés eddig csupán az irodai helyiségekre terjedt ki. Az igazgató tervei alapján a téglagyár-utcai telek beépítése után gőzfűtéssel melegítik a börtön összes helyiségeit, tehát a zárkakat is.

Példás tisztaság, rend és fegyelem uralkodik most a Csillagbörtönben, mely egy éven belül — ennyi idő alatt fejeződnek be az építkezések — minden tekintetben páratlanul fog állani az egész országban.

A turini rablógyilkosság.

(Saját tudósítónktól.) Tegnap hajmeresztő, kegyetlen rablógyilkosság történt Turinban. Ismeretlen tettesek behatoltak Giovanni Fiore akadémiai tanár nyaralójába, az öreg embert s annak testvérét agyonszurkálták és az egész házat kirabolták. A rendőrség a tetteseknek már nyomában van. Ujabb távirati jelentések szerint a véres eset részletei a következők:

Giovanni Fiore nyolcvankét esztendőes aggyagtyán az olasz katonai akadémiának volt tanára. Együtt lakott hugával, a hetvennégy éves Benvenutával, turini nyaralójában. A testvérpár husz év óta töltötte itt állandóan nyári szünidejét. A nyaraló teljesen elkülönítve fekszik s egy kis erdő veszi körül. Itt élt a testvérpár elvonulva a világtól, annyira magányosságban, hogy még szolgálót sem tartottak. Életmódjuk a legegyszerűbb volt, bár mindenki tudta, hogy az öreg Fiorenak tekintélyes vagyona van.

A tegnapi rablógyilkosságot egy arrajáró földműves vette észre. A földműves délután öt órakor elment a nyaraló előtt s meglátott egy falétrát a nyaraló vaskerítéséhez támasztva. Azonnal gyanakodni kezdett s a nyitott kapun befelé tartott. Mikor az ebédlőszoba ajtaját kinyitotta, borzalmas látványra akadt. *Az ajtó mellett feküdtek a Fiore testvérek borzalmasan megcsontolt, összevagdalt hullái.* Az asszony hanyatt feküdt. Keze véres volt, halántékán mély késszurás tátongott, amely homlokcsontját teljesen szétroncsolta. A halott asszony *melléből mély tör meredt kifelé.* A tör pengéje harminc centiméter hosszúságú volt. Az asszonyi holttest mellett feküdt a meggyilkolt Fiore tanár hullája. Hosszu, fehér szakállá tele volt megaludt vérrel. Homlokán pisztolylövéstől eredő széles seb. *A holttest hasát fölmetszelték.* A nyakon lévő ujmarkolatok véres nyomai arra engedtek következtetni, hogy az ősz ember és támadói között elkeseredett küzdelem folyt le mindaddig, amíg az asszony nem sietett testvéreinek segítségére. A rablógyilkosok ekkor — nem tudván másképp elbánni velük — mindkettőt legyilkolták s holttestüket fölkoncolták.

A tanár holttesténél sem aranyóráját, sem

pénztárcáját nem találták meg. Az ebédlőszobát a tettesek fenekestől fölforgatták. A hatóság megállapította, hogy a gonosztevők az egész első emeletet keresztülkutatták. Hogy mennyit s mit raboltak el, azt még nem lehetett megállapítani. Valószínű, hogy a rablógyilkosok azonosak azokkal a csavargókkal, akiket a cirkáló csendőrök már napok óta láttak a villa környékén ólálkodni.

Az egyetlen nyom, amely a rendőrség kezében van, egy husáng és egy kemencevas, amivel a tüzet szokták fölpszikálni a tűzhelyen. Ezzel a két kezdetleges betörőszerszámmal jutottak be a nyaralóba a gyilkosok s miután végeztek két szerencsétlen áldozatukkal, otthagyták a betörőszerszámokat. Maradt utánuk még egy nyom, de ez kevésbé alkalmas a gyilkosok kutatására. Az ebédlőasztalon *három kiürített pálinkáspalack volt.*

A gyilkosok tehát *vigan iddogáltak.* Nyilván többen lehettek, mert különben a sok szesz, ami egyre-egyre jutott volna, levette volna lábukról. A szomszédok csak annyit tudnak, hogy ők is láttak ögyelegni a villa környékén sok ismeretlen férfit. Nyilvánvaló, hogy a banditák csak lopni akartak, nem gyilkolni. A szekrényben a turini vizsgáló-bizottság 800 lirát talált. Ez a pénz elkerülte a rablógyilkosok figyelmét.

Tolvaj katona.

— Bünszövetkezet a kaszárnyában? —

(Saját tudósítónktól.) Titokzatos lopások történtek ezelőtt néhány nappal a szegedi császári és királyi 46-ik gyalogezred legénységi szobáiban. A katonai hatóság a följelentések után a legerélyesebb nyomozást indította meg, a tolvajt azonban nem sikerült kézrekeríteni. Azt ugyan sejtették, hogy az illető valamelyik elvetemült közlegény lehet, de nem tudtak még csak a nyomára akadni sem. Ma aztán az első század szolgálatot teljesítő tisztjének, Róth tiszthelyettesnek ügyessége folytán leplezték a tolvaj katonát.

Ma éjszaka a belvárosi plébánia kapuja előtt ment hazafelé egy fiatalembert, aki észrevette, hogy a kapu egyik szögletében egy leány sirdogál keservesen. Megszólította és megkérdezte tőle, hogy mi a baja. A leány, akit *Tóth* Rozáliának hívnak és a plébánián szobaleány, elmondta, hogy ma éjszaka kimenője volt s egy óráig együtt töltötte el az időt egy közöshadseregbeli katonával, aki *Dékány* Istvánnak mondta magát. Egy-két korcsmában volt a leánnyal, ahol néhány üveg sört ittak meg. Egy óra felé a katona elkísérte a leányt a plébánia kapujáig. Mielőtt elváltak volna, a katona tréfálkozva lehuzott a leány kezéről két értékes aranygyűrűt és a maga ujjára huzta. A leány tiltakozott az erőszak ellen és követelte a gyűrűket, mire a katona elővette a pénztárcáját és egy csomó bankjegyet mutatott a leánynak azzal, hogy ő bizony vehet magának annyi aranygyűrűt, amennyit akar. A szobaleány most már megnyugodott, majd megkérte a katonát, hogy várjon, amíg a kapukulcsot az Iskola-utca felőli ablakból kiveszi, hogy aztán bemehessen. Néhány pillanatra hagyta csak magára a katonát, mire azonban visszajött, ez már nem volt sehol. Természetesen az aranygyűrűkkel együtt szökött meg.

Ekkor jött arra a fiatalembert, akinek a leány sirva panasolta el, hogy a katona két gyűrűjét vitte magával, amit az édesanyjától kapott. A fiatalembert ekkor azt az ajánlatot tette a leánynak, hogy menjenek be együtt a kaszárnyába, ahol valószínűleg sikerül ráakadni a tolvaj katonára.

Jelentették az esetet Róth szolgálatot teljesítő tiszthelyettesnek, aki elsősorban is a leadott kimaradási engedélyt föltüntetető cédulákat vizsgálta sorra. *Dékány* István nevét azonban nem találta sehol.

A tiszthelyettes rögtön tisztában volt azzal, hogy a közlegény hamis nevet mondott be a leánynak. Azt azonban föltételezte, hogy a keresztneve valódi. Végigkutatta hát az egész első század névlajstromát, melyben egyetlen *István* nevű embert talált, *Kádár* István közlegényt. Ez a név már közte volt a leadott kimaradási engedélyek között. A szobaleány leírta a katona alakját. Kicsi, zömök, o-lábu, fekete arcu ember. A tiszthelyettes erre elő-